

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΦΩΤΙΑΔΗΣ

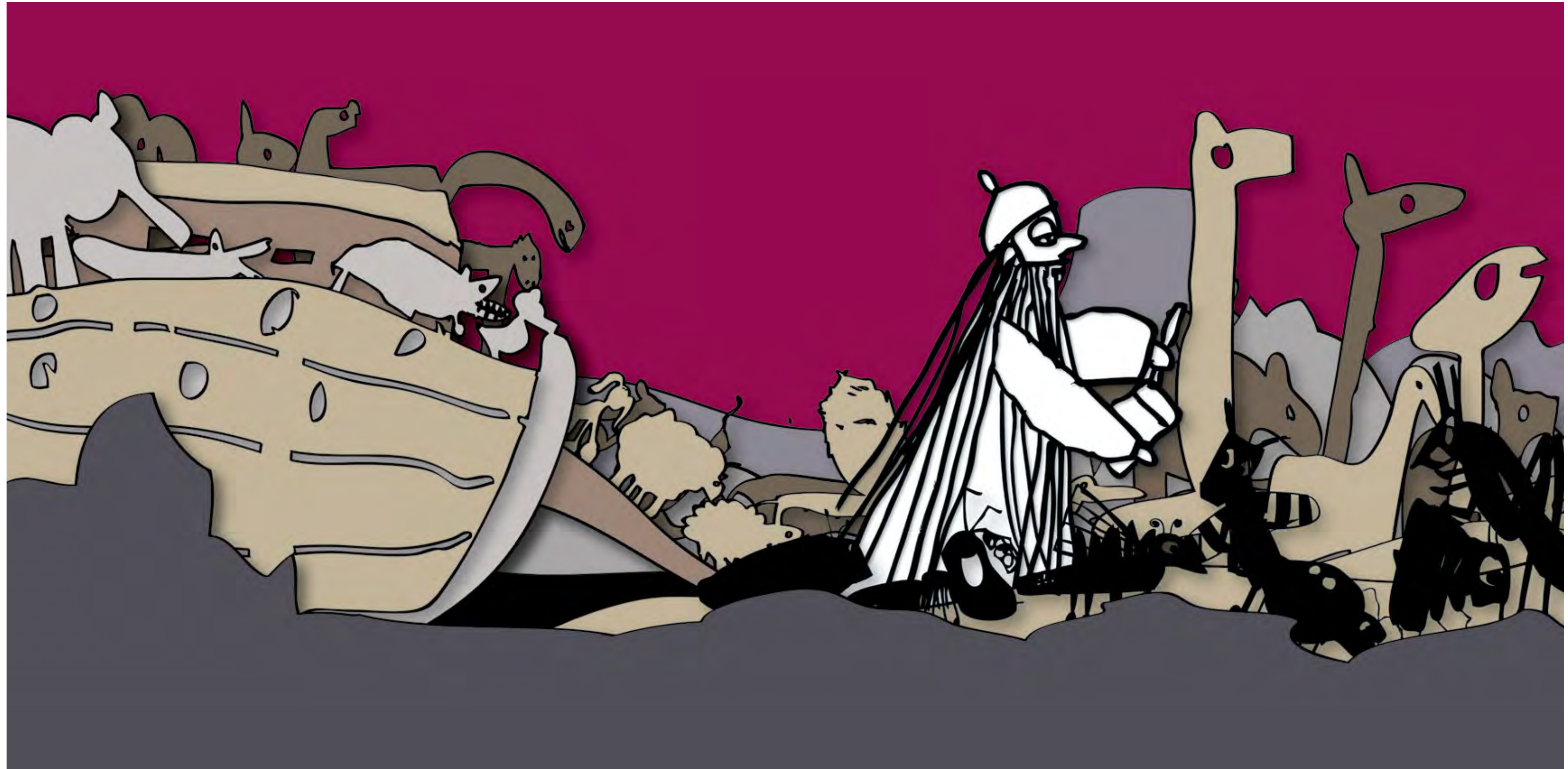
ΤΑ ΑΣΥΝΟΔΕΥΤΑ ΖΟΥΖΟΥΝΙΑ

Ιστορίες συνωμοσίας στο βασίλειο της φύσης

Όταν ο Νώε έφτασε στο όρος Αραράτ διαπίστωσε, βγαίνοντας από την κιβωτό, οτι κάποια έντομα είχαν μείνει χωρίς ταίρι. Τους ζήτησε να περιμένουν στην άκρη μέχρι να τελειώσει η καταμέτρηση για να αποφασίσει πως θα κινηθεί.

Λέγεται ότι κάποια από τα ζουζούνια το έσκασαν κατά τη διάρκεια του κατακλυσμού, άλλα ποδοπατήθηκαν μέσα στο χαμό, ενώ οι έγκυες εντομίνες βολεύτηκαν σε μεγαλύτερα ζώα: η ψύλλαινα, η τσιμπούραινα και η ψήρρα βρήκαν κρησφύγετο στο τρίχωμα του γορίλα, στο δέρμα του ελέφα και στη γενειάδα του Νώε αντίστοιχα. Τέλος, ο σκορπιός προσκόλλησε στον υδροχόο.

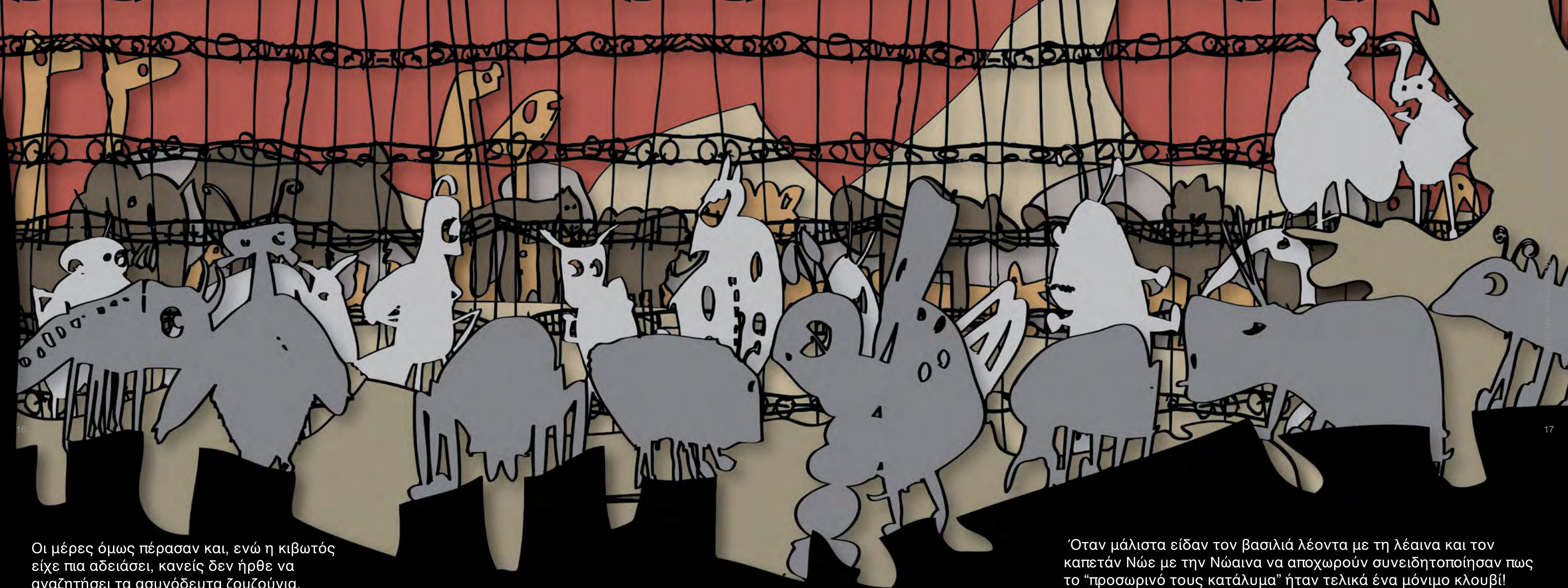
Πριν καλά καλά αποβιβαστούν τα τελευταία ζώα, “τσουπ!”, εμφανίστηκε, τάχα μου ως δια μαγείας, ο εκπρόσωπος της ασφαλιστικής εταιρείας στην οποία ήταν ασφαλισμένη η κιβωτός.

“Αγαπητά και ταλαιπωρημένα εντομίδια, έσπευσα να σας αποκαταστήσω! Ακολουθήστε με παρακαλώ στο προσωρινό σας κατάλυμα!”

Αφού μοίρασε από
δυο λαχταριστά
σπόρια διαφόρων
ποικιλιών, στον
καθένα για να
μασουλήσουν,
“προσφορά της
ασφαλιστικής
εταιρείας για την
ταλαιπωρία που
έχετε υποστεί”,
έκλεισε την πόρτα κι
εξαφανίστηκε.

Εκστασιασμένα τα εξαντλημένα και ανυποψίαστα έντομα
κούρνιασαν το καθένα σε μια γωνιά και τσιμπολογούσαν
τα σπόρια τους αναμένοντας τις εξελίξεις.

Οι μέρες όμως πέρασαν και, ενώ η κιβωτός είχε πια αδειάσει, κανείς δεν ήρθε να αναζητήσει τα ασυνόδευτα ζουζούνια.

Όταν μάλιστα είδαν τον βασιλιά λέοντα με τη λέαινα και τον καπετάν Νώε με την Νώαινα να αποχωρούν συνειδητοποίησαν πως το “προσωρινό τους κατάλυμα” ήταν τελικά ένα μόνιμο κλουβί!

Πανικοβλήθηκαν, προσπάθησαν ανεπιτυχώς να δραπετεύσουν, διαμαρτυρήθηκαν για ασφαλιστική απάτη, ώσπου άρχισαν να κατηγορούν ο ένας τον άλλο.

Σύντομα η υπόθεση εξελίχθηκε σε κλασικό ζουζουνοτσακωμό, με τσιμπήματα, δαγκωματιές και φτεροτραβήγματα, που κράτησε τρεις μέρες και δυο νύχτες.

Την τρίτη νύχτα ο Αίολος, “μποφ-μποφ -μποφ”, χτυπούσε τα μποφόρια του ανελέητα στα απελπισμένα έντομα, αφήνοντάς τα μισολιπόθυμα.

Ξύπνησαν το επόμενο
πρωί με τη σαγηνευτική,
γαλήνια και λάγνη φωνή
της σοφης αράχνης...

Όπως αντιλαμβάνεσθε
είμαστε οι τελευταίοι των
εντομοϊκανών! Χωρίς ταίρια είναι τεχνικά
αδύνατο να αναπαραχθούμε! Το μόνο που
έχουμε είναι ο ένας τον άλλον και κάποιους
σπόρους για να μοιραστούμε. Αφήστε
λοιπόν τους τσακωμούς κι ας
οργανωθούμε!

Να δραπετεύσουμε!
Να σκάψουμε τούνελ!

Δε γίνεται, έχει
παντού βράχια!

Να ενώσουμε
τα σπόρια μας, να
τα κομματιάσουμε και
να τα φάμε!!

Ούφο είσαι;
Και μετά;

Να τα
φυτέψουμε!

Κουφό
είσαι; Αφού
έχει παντού
βράχια!

Η αράχνη
λάλησε σοφά!

Και ποιητικά!

Σιγή...

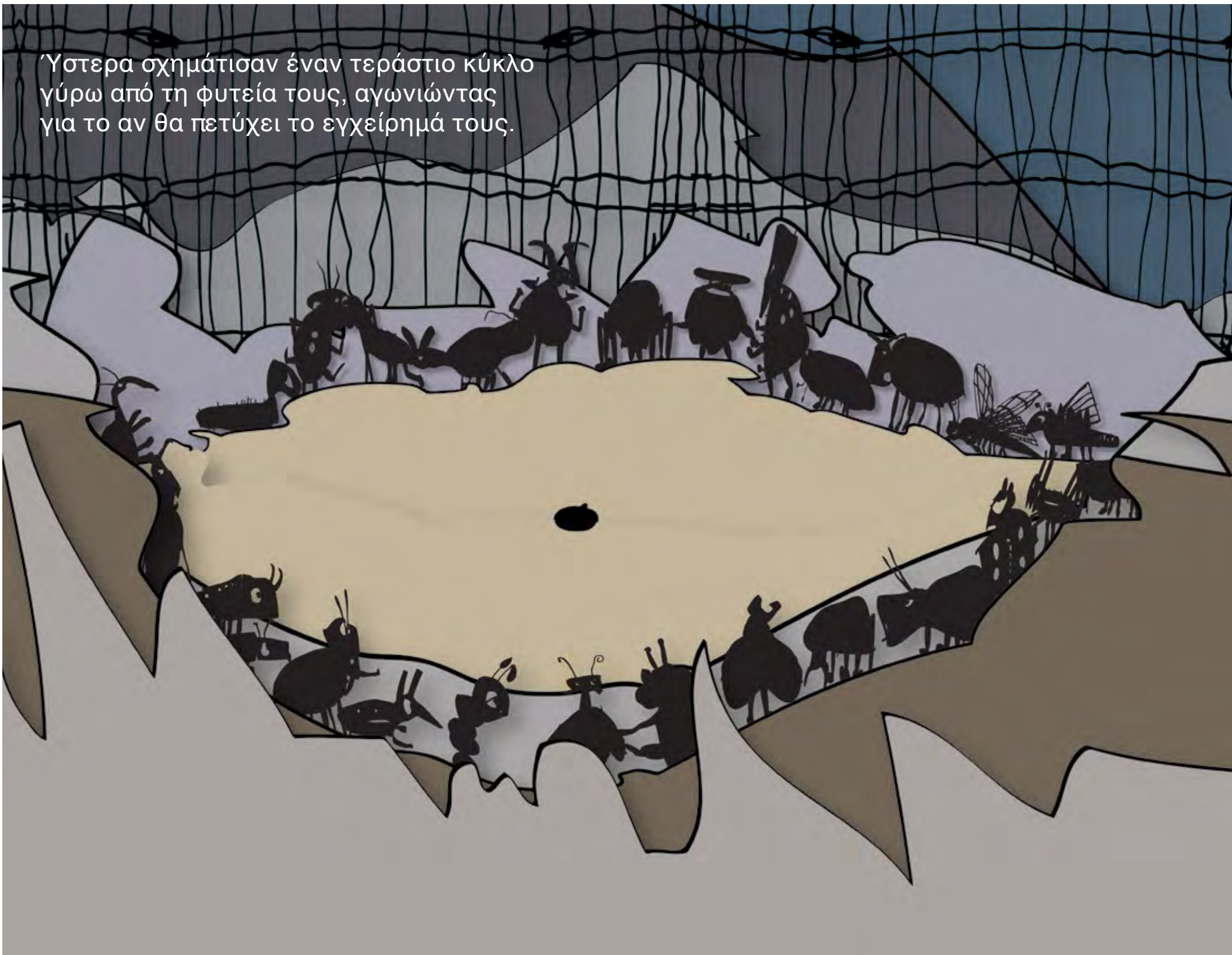

Γρήγορα όμως συνειδητοποίησαν πως η
άμμος που είχαν συλλέξει ήταν αρκετή
για την καλλιέργεια ενός μόνο φυτού...

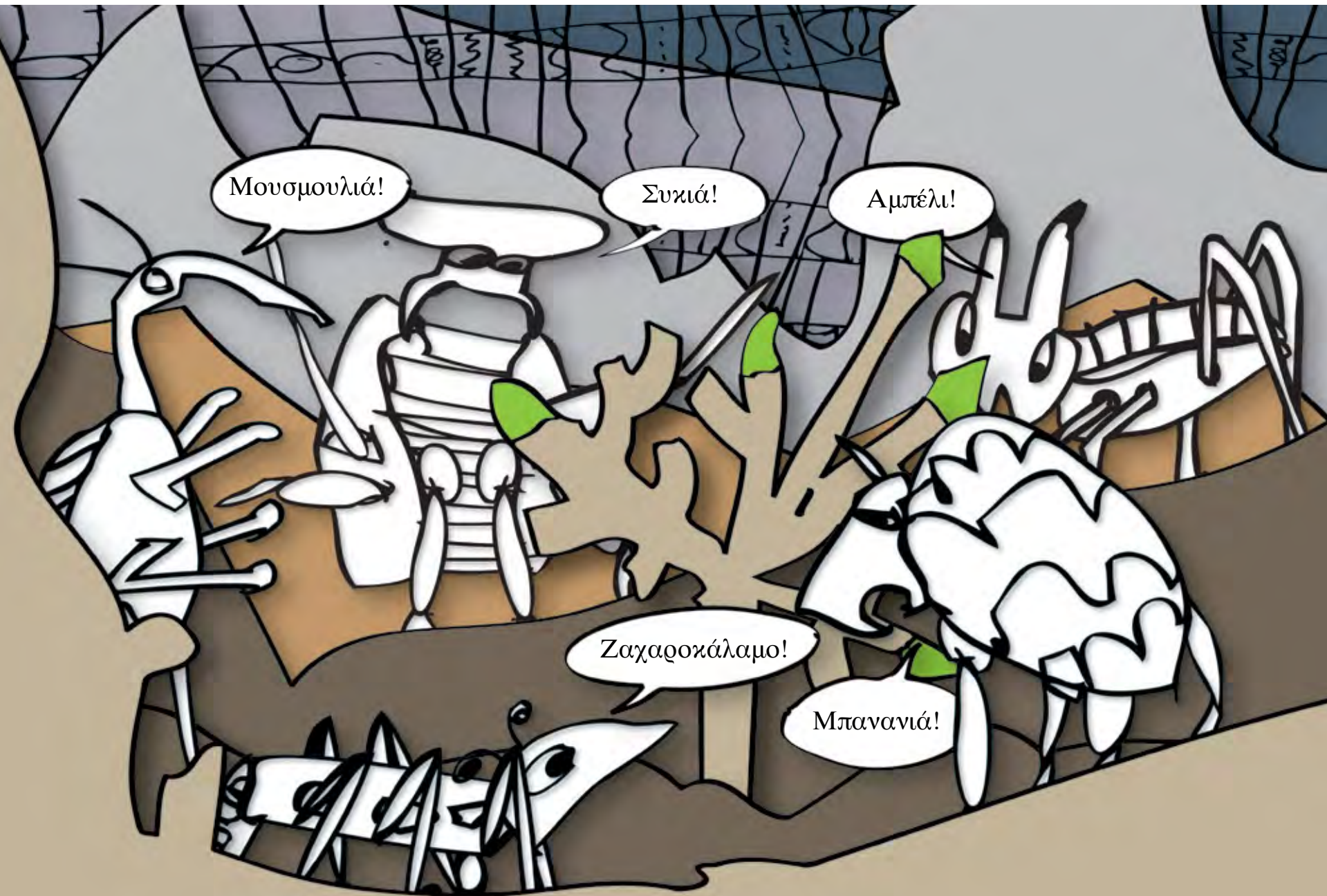
Πριν ξαναρχίσουν οι τσακωμοί και τα
κεραιотραβήγματα παρενέβη η σοφό-αράχνη για
να βρεθεί μια ειρηνική και δημοκρατική πρόταση.

Ακολούθησαν ώρες δια-
βουλεύσεων για να κα-
ταλήξουν σε μια πρωτο-
ποριακή, μα ανορθόδοξη,
λύση: συμφωνήσαν και το-
ποθέτησαν ένα σπόρι κάθε
είδους στο ίδιο σημείο με
την ελπίδα πως κάποιο από
αυτά θα έβγαζε βλαστάρι.

Ύστερα σχημάτισαν έναν τεράστιο κύκλο
γύρω από τη φυτεία τους, αγωνιώντας
για το αν θα πετύχει το εγχείρημά τους.

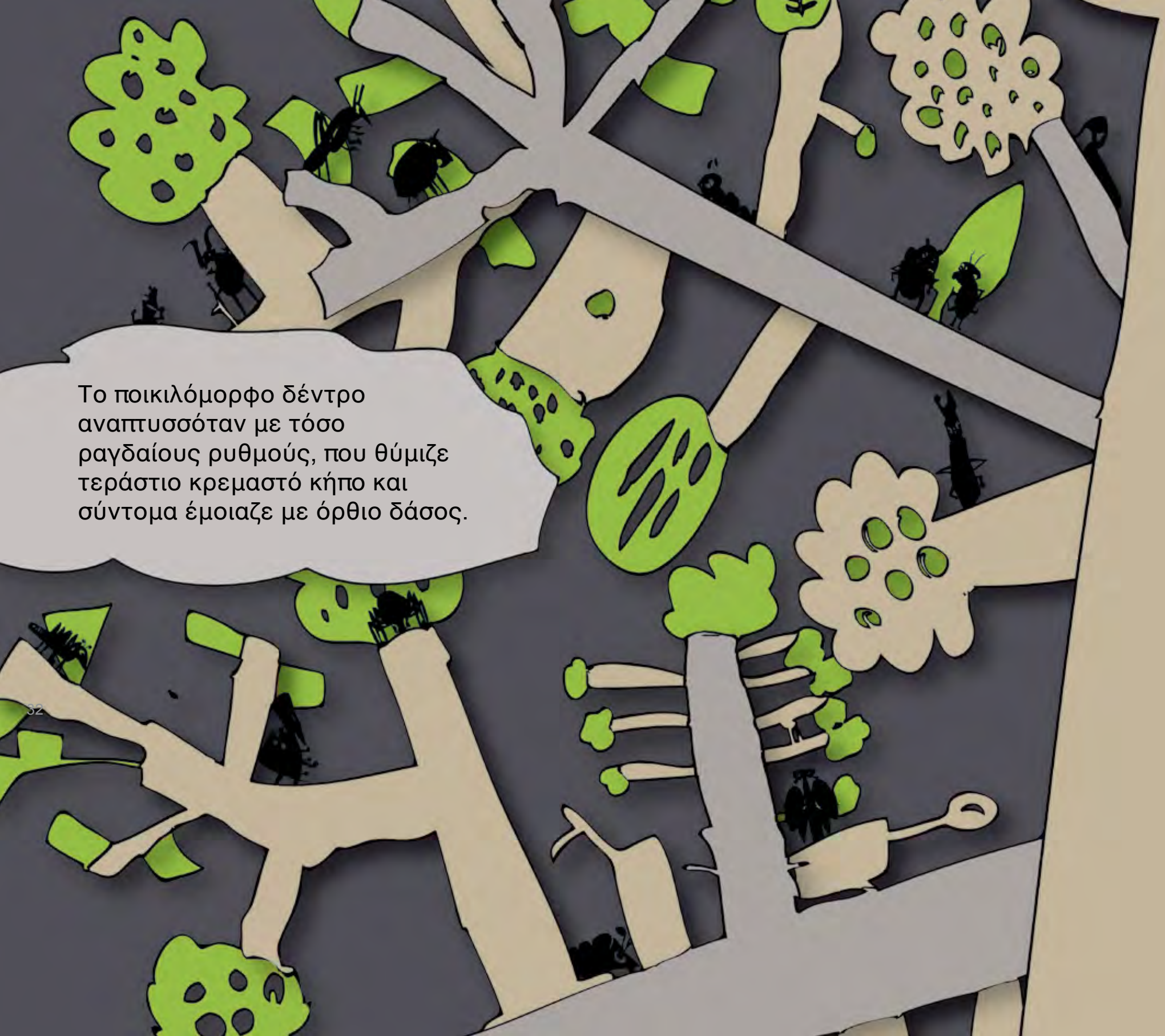
Την επομένη, ως δια μαγείας (στην περιοχή
υπήρχε πολλή μαγεία και καλή ενέργεια),
εμφανίστηκε ένα μικρό καταπράσινο κλωνάρι.
Ευτυχώς τα έντομα δεσμεύτηκαν να μην το
ακουμπήσουν πριν εμφανιστεί ο πρώτος καρπός.

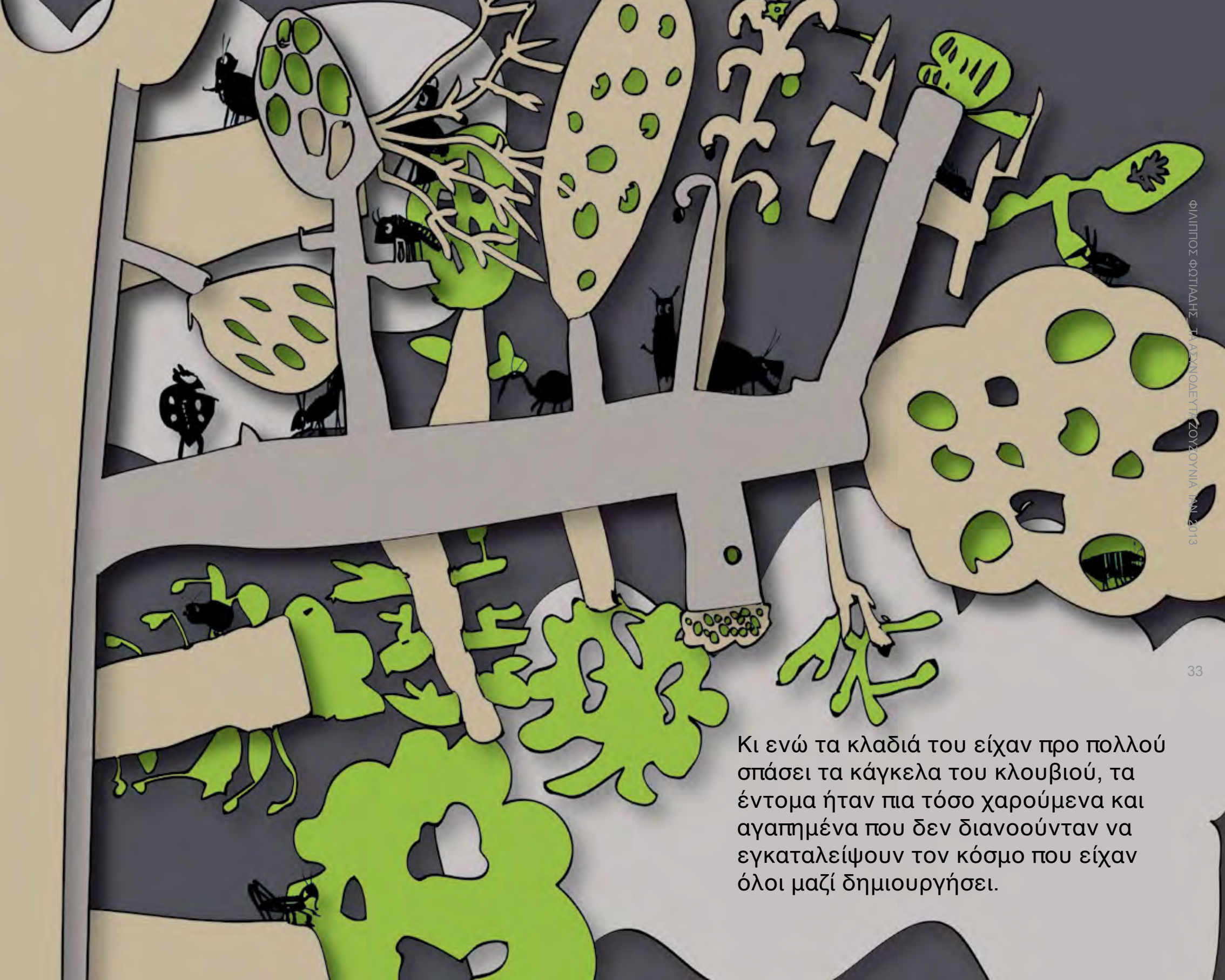
Προβλέψεις, εμπειρογνωμοσύνες, στοιχήματα... Περιμένοντας δεν έκαναν άλλο από το να συζητούν για το είδος του φυτού ή δέντρου που θα εμφανιζόταν και σε ποιον θα ανήκε ο σπόρος που θα τους χάριζε ζωή.

Πέρασαν μέρες υποθέσεων και αγωνίας. Όταν όμως οι πρώτοι καρποί άρχισαν να αποκαλύπτονται, όλοι κέρδιζαν και έχαναν συγχρόνως: το παράξενο δέντρο είχε στοιχεία από όλα τα σπόρια που είχαν φυτευτεί! Έπεφτε ένας καρπός και ξεπρόβαλε νέος διαφορετικού είδους. Τι σου είναι η φύση...

Το ποικιλόμορφο δέντρο
αναπτυσσόταν με τόσο
ραγδαίους ρυθμούς, που θύμιζε
τεράστιο κρεμαστό κήπο και
σύντομα έμοιαζε με όρθιο δάσος.

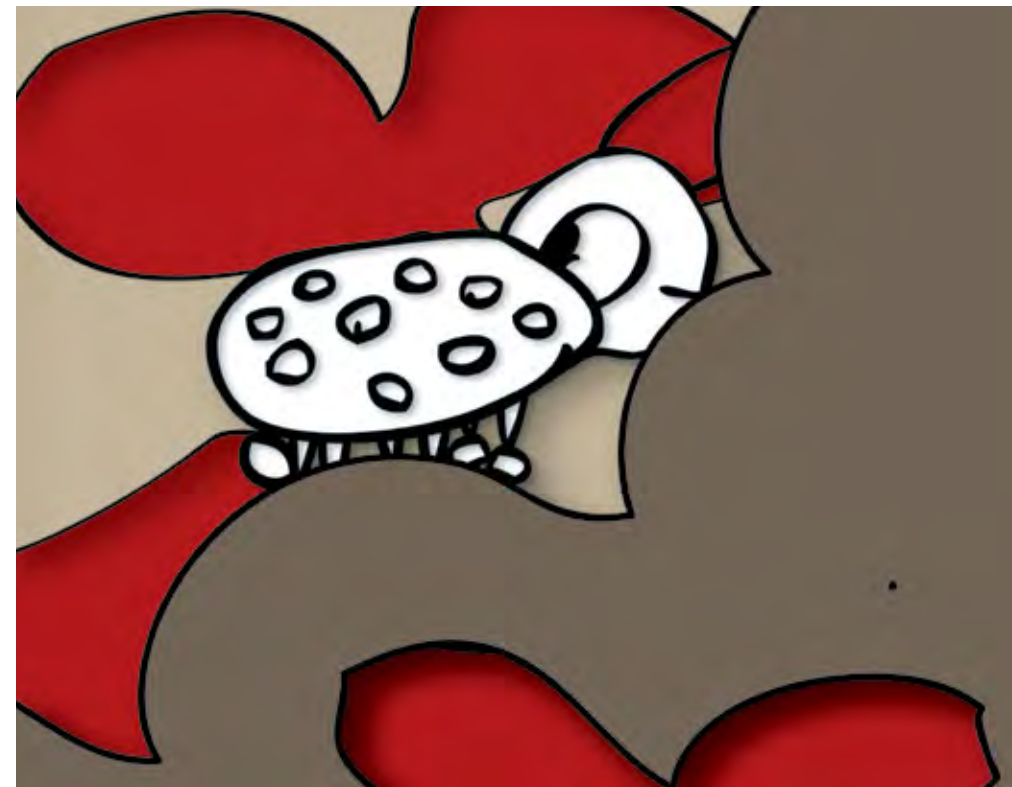
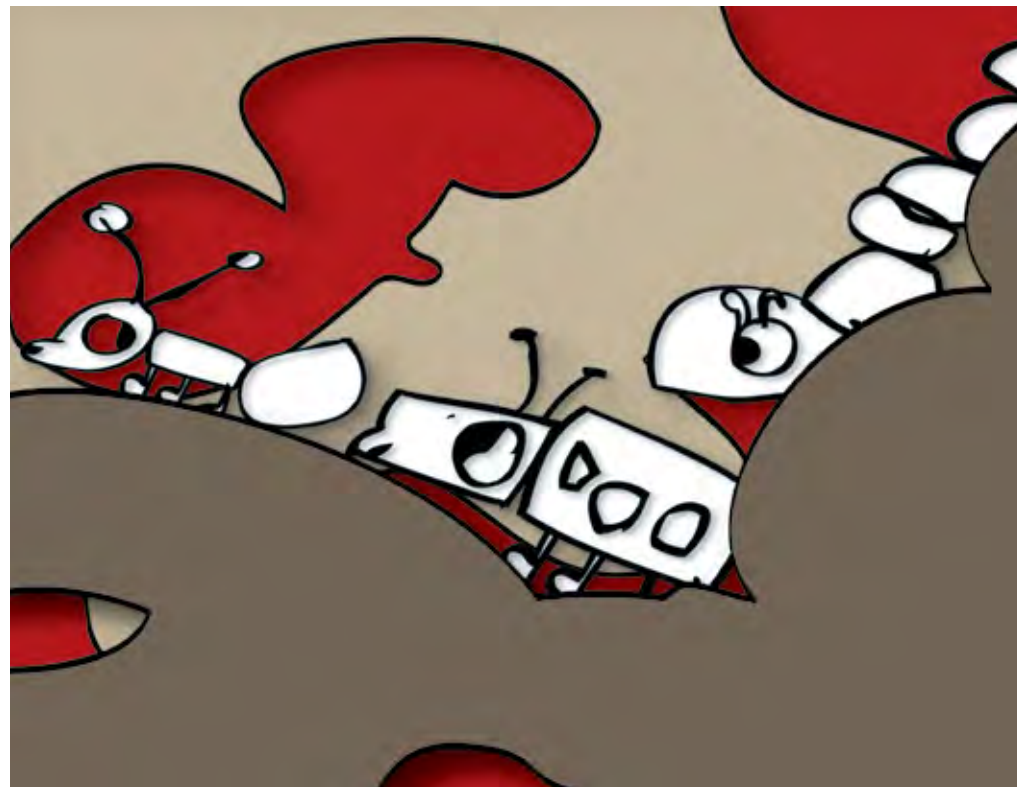
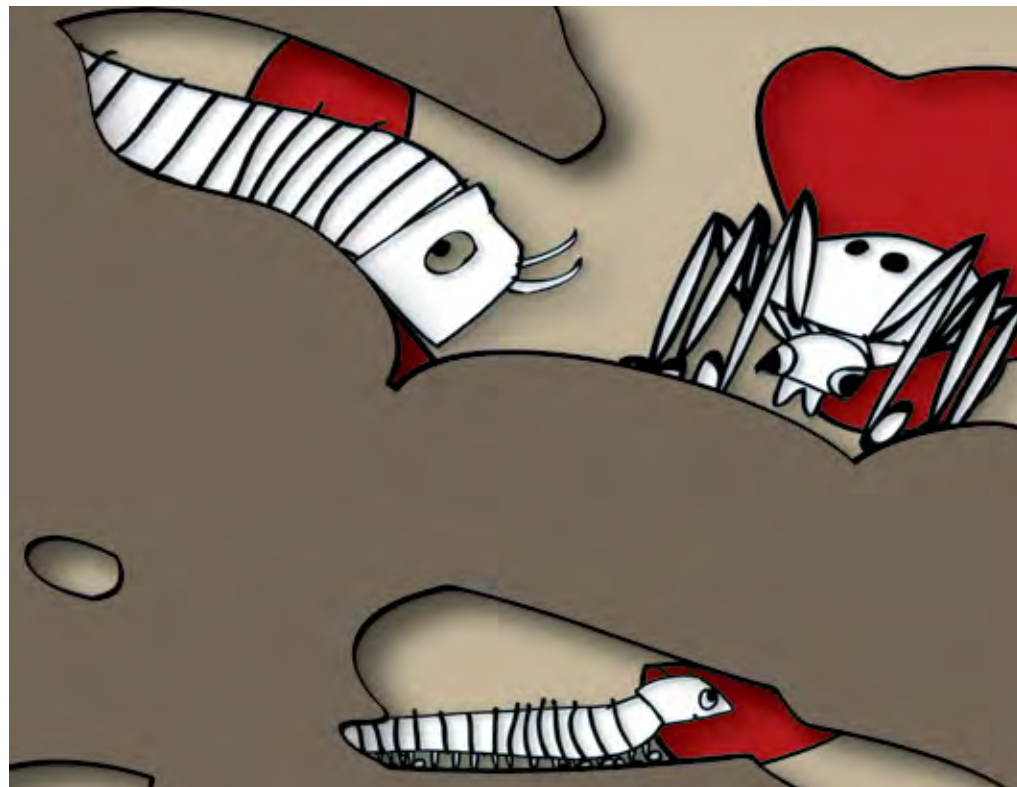
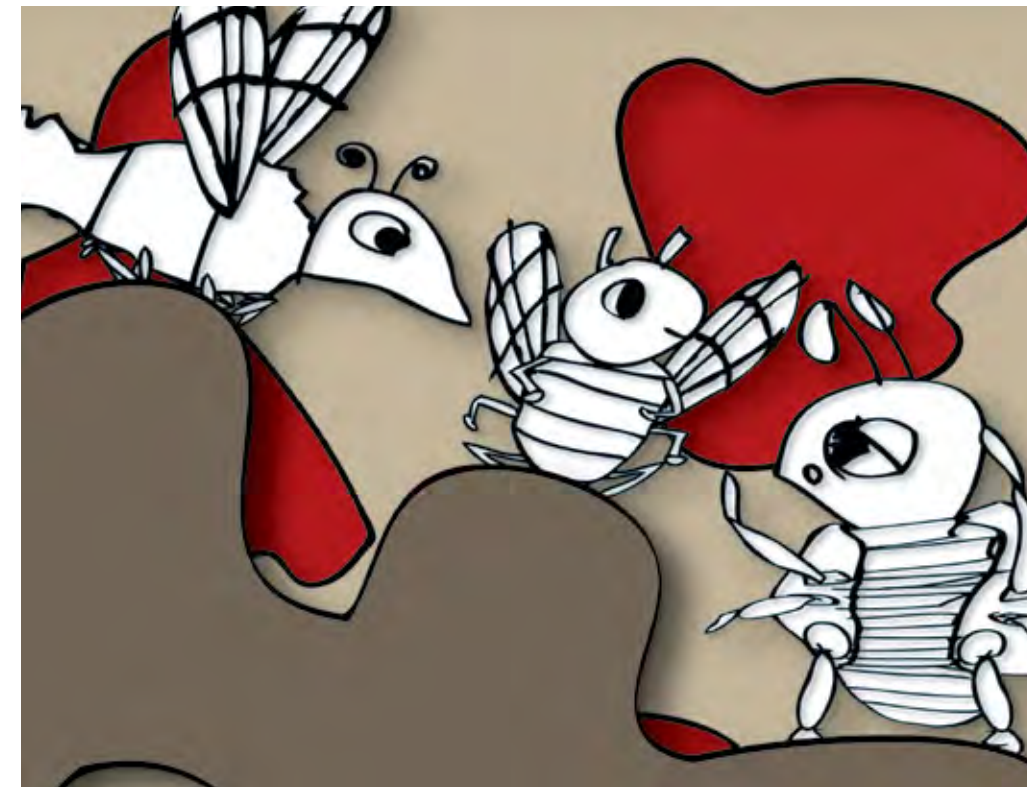

Κι ενώ τα κλαδιά του είχαν προ πολλού
σπάσει τα κάγκελα του κλουβιού, τα
έντομα ήταν πια τόσο χαρούμενα και
αγαπημένα που δεν διανοούνταν να
εγκαταλείψουν τον κόσμο που είχαν
όλοι μαζί δημιουργήσει.

Ναι, τα ζουζούνια ήταν τόοοοοο
αγαπημένα και είχαν ξεχάσει τόοοοοο
τις διαφορές τους που αναπτύχθηκαν
μεταξύ τους ερωτικές σχέσεις.

Γέννησαν μάλιστα δικά τους
“βλαστάρια” και προέκυψαν
νέα είδη ζουζουνιών άγνωστα
μέχρι τότε!

Η αράχνη με τον σκουληκαντέρο απέκτησαν τη σαρανταποδαρούσα.
Ο Ιγκυ με την Μίρμι ονόμασαν το πρώτο τους παιδί Μιρμίγκι.
Βρέθηκαν και κάποιοι ξένοι, η Cee και ο Dee που γέννησαν ένα ριγέ παιδί και το ονόμασαν Bee.
Από την άλλη, όσοι πίστεψαν σε θεϊκή παρέμβαση κότσαραν κάτι θρησκευτικό στα ονόματα των απογόνων τους. Έτσι η εγγονή της Λίτσας, που γεννήθηκε το Πάσχα, βαφτίστηκε “Πασχαλίτσα”. Ενώ το Αλογάκι της Παναγίτσας φημολογείται πως δεν είχε βιολογικό πατέρα.

Η μαγεία της φύσης
δεν είχε όρια: τα ανέ-
μελα ζουζουνόπαιδα για
να σκαρφαλώσουν στις
πιο απόμακρες λυχου-
διές του τούτι φρούτι
δέντρου επιδόθηκαν σε
πρωτοφανή ακροβατικά.

Γενιές και γενιές ακροβατι-
κών αργότερα, τα τρισέγγονα
τους, αψηφώντας τους νόμους
της βαρύτητας, γεννιόνταν με
την ικανότητα να περπατούν
πλαγίως, ακόμα και ανάποδα!
(Δαρβίνος-Νεύτων: 1-0)

Από τότε μέχρι σήμερα η εξέλιξη των ζουζουνιών έχει μείνει λίγο πολύ στάσιμη. Όσο για το μαγικό δέντρο, δεν γνωρίζουμε τι απέγινε. Μόνο κάπου κάπου συναντάμε παράξενες πορτοκαλιές στις οποίες φυτρώνουν και λεμόνια.